

сѣдѣше со оученики своими. Бѣ же близъ Пасха, праздникъ жиѣовскій... Возвѣдъ оубо Іисѣсъ. Междѣ к-мъ и ка-мъ: Рѣша оубо къ немѣ: Господи, всегда даждь намъ хлѣбъ сій. Рече же имъ Іисѣсъ... азъ есмь хлѣбъ. Междѣ кв-мъ и кг-мъ: Есть писано въ пророцѣхъ: и вѣдѣтъ вси научени Богомъ. всѣхъ слышавый ѿ Отца и навѣкъ, прійдетъ ко мнѣ: Не ѿкъ Отца видѣлъ есть кто: токмо сынъ ѿ Бога, сій видѣтъ Отца. Аминь аминь глаголю вамъ: вѣрѣай въ мѧ, имать животъ вѣчный... азъ есмь хлѣбъ. Междѣ кг-мъ и кд-мъ: Плоть во мѧ истинно есть брашно, и крѣвь моѧ истинно есть пиѣво... И да и моѧ плоть. Междѣ кд-мъ и ке-мъ: Сѣвѣша имъ Іисѣсъ: не азъ ли васъ дванадесате избрѣхъ, и едины ѿ васъ діаволъ есть; глаголаше же Іудѣ Симѣона Искаріѡта: сій бо хотѣше предати егѡ, едины сынъ ѿ сѣвоудесате. И... хождаше Іисѣсъ. Междѣ ке-мъ и кс-мъ: Аще же... въ преполовѣніе праздника (Пѣтьдесѣтницы) възиде. Междѣ кс-мъ и кз-мъ: Мнози же ѿ народа вѣроваша въ негѡ, и глаголахъ: ѿкъ Христѡсъ, егда прійдетъ, еда волаша знаменіѧ сотворитъ, ѿже сій творитъ; Слышаша Фарісеѣ народъ ропщѣхъ ѡ немъ сѧ, и послаша Фарісеѣ и архіерее садѣи, да имѣтъ егѡ. Рече оубо Іисѣсъ: ещѣ мало времѧ съ вами есмь, и иду къ пославшемѧ мѧ. Возыщете мене, и не ѡвращете: и иждѣже есмь азъ, вы не можете пріити. Рѣша же Іудеѣ къ себѣ: какому сій хощетъ ити, ѿкъ мы не ѡвращемъ егѡ; еда въ разсѣніе еллинское хощетъ ити, и оучити Еллины; Чтѡ есть сѣ слово, еже рече: возыщете мене, и не ѡвращете: и иждѣже есмь азъ, вы не можете пріити;... Въ послѣдній же день. Междѣ престѣпкомъ кз-гѡ и ки-мъ: И иде кѣждо въ домъ свой. Іисѣсъ же иде въ горѣ бѣѡнскѣ. Завтра же пакы пріиде въ цѣрковь, и вси людіе идахъ къ немѣ: и сѣдѣ оучаше ихъ... Приведѡша же книжницы и Фарісеѣ къ немѣ женѣ. Междѣ ко-мъ и л-мъ: Рече же имъ пакы Іисѣсъ: азъ иду. Междѣ л-мъ и ла-мъ: глаголаше оубо Іисѣсъ... къ вѣровавшимъ емѣ Іудеѡмъ. Междѣ лд-мъ и ле-мъ: И рече Іисѣсъ... на сѣдѣ азъ въ мірѣ сѣи пріидѡхъ. Междѣ ли-мъ и ло-мъ: Искѡхъ оубо пакы ити егѡ: и възиде ѿ рѣкъ ихъ. И иде пакы на сѣнъ полъ Іордана, на мѣсто, иждѣже бѣ Іѡаннъ прежде крестѧ: и превѣсть тѣ. И мнози пріидѡша къ немѣ, и глаголахъ, ѿкъ Іѡаннъ оубѡ знаменіѧ не сотвори ни единого: всѧ же, елика рече Іѡаннъ ѡ сѣмъ, истинна вѣхъ. И мнози вѣроваша въ негѡ тѣ... Бѣ же нѣкто. Междѣ ло-мъ и м-мъ: Нѣцыи же ѿ нихъ идоша къ Фарісеѡмъ, и рекѡша имъ, ѿже сотвори Іисѣсъ... Обраща оубо архіерее и Фарісеѣ соимъ. Междѣ ме-мъ и мс-мъ: Не ѡ всѣхъ васъ глаголю, азъ бо вѣмъ, ѿже избрѣхъ: но да писаніе сѣдѣтсѧ: іудѣи со мною хлѣбъ, воздвиже на мѧ пѣтъ свою. Сѣелѣ глаголю вамъ, прежде даже не вѣдетъ, да, егда вѣдетъ, вѣрѣ имете, ѿкъ азъ есмь. Аминь аминь глаголю вамъ: пріемалъ, аще когѡ послаю, мене пріемлетъ: а пріемалъ мене, пріемлетъ пославаго мѧ. Оѧ рѣкъ Іисѣсъ возмѣтисѧ дѣхомъ, и свидѣтельствѡеа, и рече: аминь аминь глаголю вамъ, ѿкъ едины ѿ васъ предастъ мѧ. Озира-